

PIETER FELLER

DE AVONTUREN VAN TWEE ZWERFKATTEN

Krabbel & Nies

EN DE
GROTE
KATTENGRIEZEL

MET ILLUSTRATIES VAN
MARIEKE NELISSEN

Wie zijn Krabbel en Nies?

Krabbel en Nies, twee zwerfkatten, zijn broer en zus. Krabbel is de kater en Nies is de poes. Ze zijn opgegroeid in het dierenasiel. Een man nam ze allebei mee naar huis. Toen ze aan een paar dure meubels hadden gekrabbd en een grote vaas hadden omgestoten, sloot hij ze op in een kamer. Ze hadden speeltjes en lekker eten, maar Krabbel en Nies wilden niet opgesloten zitten. Ze wilden vrij zijn. Ze ontsnapten en gingen zwerven. Nu wonen ze in de kelder van een leegstaand huis. Intussen hebben ze veel vrienden gemaakt, zoals Ijtje de ekster, het buurhondje Buster en de siamezen Truffel en Bonbon. In de buurt wonen de kater Picasso, de poes Oidipoes en de Engelse kater Bowie. Met hen kunnen ze goed opschieten. Er is ook een gemene zwarte kater die de grote pestkop van de buurt is, en dat is Poelie de Verschrikkelijke.

De schilders

Kling! Klang! Bonk! Krabbel schrikt wakker. Hij geeft een tikje met zijn poot op de snuit van zijn zus. ‘Nies, wakker worden.’

‘Huh?’ Nies rekt zich uit en gaapt. Ze hoort de harde geluiden nu ook.

‘Zou het de Grote Kattengriezel zijn?’ vraagt Krabbel aan zijn zus.

‘Hou je daar nu eens mee op, Krabbel? Er bestaat geen Grote Kattengriezel.’

‘Bowie zegt...’

‘Bowie verzint van alles. Engelse katten hebben veel fantasie, zegt Ijtje, en die weet meer dan wij.’

‘Maar...’

‘Al zou hij bestaan, dan weet je toch niet dat je hem nu hoort? Je weet niet eens of het een ding is of een dier.’

De katten springen door het kelderraampje op het gras en kijken voorzichtig rond.

Ijtje de ekster zit op de muur.

‘Waar komt die herrie vandaan? Is het de Grote Kattengriezel, Ijtje?’ roept Krabbel.

De vogel schudt zijn kopje. ‘Er gebeuren wel vreemde dingen,’ zegt hij.

‘Wat voor dingen?’ vraagt Nies.

‘Ga zelf maar kijken.’

Krabbel en Nies sluipen het gras over naar het hek, dat openstaat. Plotseling dreunen grote, zware schoenen over het pad. De katten duiken onder een struik en kijken angstig toe. Twee mannen in witte overalls dragen ijzeren buizen naar het huis. De ene man is lang en mager en de andere kort en dik.

‘Ik denk dat er mensen in het huis komen wonen!’ roept Ijtje.

‘Die mannen?’ vraagt Nies.

‘Nee, ze gaan het huis opknappen. Het zijn schilders.’

‘Wie komt er dan wonen?’ vraagt Nies.

Dat weet de ekster niet. ‘Als ze mijn boom maar niet omhakken,’ zegt hij met trillende stem.

Dat zou inderdaad een ramp zijn, want Ijtje en zijn vrouwtje Kisia hebben heel hoog in de grote boom in de tuin een nest, en sinds kort liggen er eitjes in.

Er zijn de laatste tijd veel mensen komen kijken naar het lege huis waar Krabbel en Nies in de kelder wonen. Doordat de katten vaak weg zijn, hebben ze niet iedereen gezien.

Buster, het mopshondje van de buurman, kruipt onder de heg door. ‘Het gaat gebeuren, hè?’ zegt hij.

Met z’n vieren kijken ze naar de mannen die met de ijzeren buizen een stelling op wieltjes in elkaar zetten en tegen het huis aan schuiven.

‘Het wordt tijd dat we wat te eten gaan zoeken,’ zegt Nies. ‘Schilders of niet.’

Krabbels buikje rammelt ook.

‘Heb jij Poelie gezien?’ vraagt Nies aan Ijtje.

Poelie de Verschrikkelijke is de grootste en gemeenste kater uit de buurt. Niemand is veilig voor hem en het liefst gaan Krabbel en Nies hem uit de weg.

Ijtje schudt zijn kopje. 'Niet op gelet.'

Krabbel snuffelt rond. 'Ik ruik hem wel, maar ik denk dat het een oud spoor is...'

De vier dieren kijken naar de mannen, die de stelling op klimmen. De korte dikke zet een radio aan, waar keiharde muziek uit komt. Ze beginnen de verf van de kozijnen af te krabben en te schuren, terwijl ze vrolijk meezingen. Er waait stof omlaag.

'Hatsjoe!' doet Nies.

Krabbel is de eerste die een geluid achter hen hoort. Het klinkt als gekras van nagels op de stenen van het pad. 'Daar is Poelie!' roept hij.

De anderen draaien zich om. Poelie de Verschrikkelijke heeft zijn nagels in de boom gezet en klimt omhoog. Met een kreet vliegt Ijtje op. Hij fladdert naar Poelie toe en begint met zijn snavel op zijn kop in te hakken. Poelie laat een poot los en probeert Ijtje weg te slaan, maar hij mist hem. Krabbel springt tegen de boomschors op en slaat zijn nagels in de staart van Poelie. De zwarte kater miauwt luid en komt met een grote boog op het grasveld terecht. Nies vliegt op hem af en van een afstandje blaft Buster naar de kater. Ijtje duikt omlaag en hakt weer op hem in. Nu wordt het Poelie allemaal te veel. Hij gaat er als een speer vandoor.

De vier kijken de kater na.

Buster zucht. 'Ik ga naar huis.' Hij kruipt onder de heg door en is weg.

'Buster kan niet tegen ruzie,' zegt Ijtje.

‘Je mag Poelie wel goed in de gaten houden,’ zegt Nies tegen Ijtje.
‘Hij loert op je nest.’

Ijtje knikt. ‘Gelukkig zijn jullie mijn vrienden. Bedankt voor de hulp.’

Uit de tuin van de burens klinkt ineens gejam. Krabbel en Nies rennen erheen. Ze zien nog net Poelie onder de struiken wegschieten. Buster zit met een zielig snoetje op het terras. Zijn baasje aait hem. Krabbel en Nies gaan naar hem toe en geven hem kopjes en likjes.

‘Poelie kwam terug en gaf me een klap,’ verzucht Buster.

‘Rotbeest,’ sist Krabbel. Dan draait hij zich om naar Nies. ‘Kom, het is tijd dat we eten gaan zoeken!’